

Datum van
inontvangstneming

:

18/08/2025

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-449/25 - 1

Zaak C-449/25

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

8 juli 2025

Verwijzende rechter:

Curtea de Apel Oradea (Roemenië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

27 juni 2025

Verzoekende partij:

FV

Verwerende partij:

Serviciul pentru Imigrări al Județului Bihor

[OMISSIS]

Curtea de Apel Oradea [rechter in *eerste aanleg Oradea, Roemenië]**

Secția de Contencios Administrativ și Fiscal [afdeling bestuurs- en belastinggeschillen]

[OMISSIS]

VERZOEK OM EEN PREJUDICIËLE BESLISSING

Gelet op het bepaalde in zijn beschikking van 27 juni 2025, verzoekt de Curtea de Apel Oradea ambtshalve, krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU),

HET HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen op de volgende prejudiciële vraag inzake de uitlegging van artikel 21, lid 1, VWEU, aangezien een beslissing over deze vraag nuttig is voor de beslechting van het bij de nationale rechter aanhangige geding, dat is ingeschreven onder nr. [OMISSIS]:

Moet artikel 21, lid 1, VWEU in een situatie waarin een Unieburger gebruik heeft gemaakt van zijn recht van vrij verkeer door zich naar een andere lidstaat te begeven dan die waarvan hij de nationaliteit bezit, en aldaar naar Italiaans recht een geregistreerd partnerschap is aangegaan met een derdelander van hetzelfde geslacht, aldus worden uitgelegd dat het eraan in de weg staat dat de autoriteiten van de lidstaat waarvan de Unieburger de nationaliteit bezit, weigeren om aan de derdelander een verblijfsrecht op het grondgebied van die lidstaat toe te kennen op grond dat het recht van die lidstaat het geregistreerd partnerschap tussen personen van hetzelfde geslacht niet erkent?

Voorwerp van het hoofdgeding

- 1 Verzoekster is een Brits staatsburger met gewone verblijfplaats in Australië.
- 2 Op 12 juni 2024 is verzoekster in Italië naar Italiaans recht een geregistreerd partnerschap aangegaan met GH, een Roemeens staatsburger die in Roemenië woont.
- 3 Toen het geregistreerd partnerschap werd aangegaan, woonde verzoekster in Kilmore, Australië, en GH in Oradea, Roemenië, en had geen van beiden de status van ingezetene van Italië.
- 4 Op 1 januari 2025 is verzoekster Roemenië binnengekomen om te gaan samenwonen met haar partner, die voor haar zwaar gehandicapte moeder zorgt.
- 5 Op 21 februari 2025 verzocht verzoekster bij verweerder om verlenging van het recht van tijdelijk verblijf met het oog op gezinshereniging, aangezien volgens de Roemeense wetgeving de maximale periode van verblijf zonder verblijfstitel op 31 maart 2025 af zou lopen.
- 6 Op 16 april 2025 heeft verweerder terugkeerbesluit nr. [OMISSIS] uitgevaardigd, waarbij is vastgesteld dat het verblijf van verzoekster in Roemenië overeenkomstig artikel 81, lid 2, onder c), OUG [Ordonanță de urgență a Guvernului] nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România (noodverordening nr. 194/2002 betreffende het Roemeense vreemdelingenrecht; hierna: „OUG nr. 194/2002”) vanaf 16 april 2025 illegaal is geworden, zodat zij overeenkomstig artikel 83, lid 1, en artikel 88, lid 1, en lid 3, onder b), OUG nr. 194/2002 verplicht was om binnen 30 dagen na de datum van kennisgeving van het besluit naar het Verenigd Koninkrijk terug te keren.
- 7 In de motivering van bovengenoemd terugkeerbesluit is vermeld dat het besluit is genomen omdat verzoeksters aanvraag tot verlenging van haar tijdelijk

verblijfsrecht op 16 april 2025 is afgewezen aangezien zij niet voldeed aan de voorwaarden van artikel 50, lid 1, en lid 2, onder i), juncto artikel 62, lid 3, onder b), i), en lid 3², onder b), iii), OUG nr. 194/2002. In het terugkeerbesluit heeft verweerder erop gewezen dat verzoekster een aanvraag had ingediend tot verlenging van haar tijdelijk verblijfsrecht met het oog op gezinshereniging als familielid van een Roemeens staatsburger en op grond van een in Italië gesloten geregistreerd partnerschap, maar niet had aangetoond dat zij als familielid van de Roemeense staatsburger verblijfsrecht had in een andere lidstaat. Bovendien heeft zij geen kinderen met haar partner GH.

- 8 Verzoekster was het niet eens met bovengenoemd terugkeerbesluit en heeft daartegen beroep ingesteld bij de Curte de Apel Oradea - Secția de contencios administrativ și fiscal (afdeling bestuurs- en belastinggeschillen van de rechter in eerste aanleg Oradea, Roemenië), onder dossiernummer [OMISSIS]. Deze instantie is rechter in eerste en laatste aanleg.
- 9 Naar Roemeens recht wordt de uitvoering van het terugkeerbesluit door het instellen van beroep van rechtswege geschorst tot de definitieve beslissing.

Standpunten van partijen

- 10 **Verzoekster FV** betoogt dat, aangezien Italië het geregistreerd partnerschap erkent, Roemenië volgens de rechtspraak van het HvJEU, met name zaak C-673/16, [Coman e.a.], ECLI:EU:C:2018:385, verplicht is om met het oog op de uitoefening van het recht op vrij verkeer en verblijf het in een andere lidstaat rechtsgeldig gesloten partnerschap ook te erkennen wanneer dit is gesloten tussen personen van hetzelfde geslacht.
- 11 Verzoekster stelt dat door het jegens haar uitgevaardigde terugkeerbesluit inbreuk is gemaakt op haar recht op gezinsleven zoals vastgelegd in artikel 8 EVRM en artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en op haar recht op vrij verkeer en verblijf.
- 12 Verzoekster betoogt dat de weigering om haar verblijfsrecht te verlengen op grond dat het geregistreerd partnerschap naar nationaal recht niet wordt erkend, een indirecte discriminatie van paren van hetzelfde geslacht vormt en dat verweerder verplicht is haar een tijdelijke verblijfsvergunning voor gezinshereniging te verlenen op grond van artikel 21, lid 1, VWEU, artikel 7 van richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG en het arrest van het Hof in zaak C-673/16 [Coman e.a.], ECLI:EU:C:2018:385.
- 13 De verwerende partij, het **Minister Afacerilor Interne - Serviciul pentru Imigrări al Județului Bihor** (ministerie van Binnenlandse Zaken -

Immigratiedienst van het district Bihor) is van mening dat het uitgevaardigde terugkeerbesluit rechtmatig is.

- 14 Verweerder stelt dat verzoekster onder twee specifieke situaties zou kunnen vallen waarin het nationale recht voorziet voor partners, maar dat het verzoek om verlenging van het verblijfsrecht van verzoekster niet aan de voorwaarden daarvan voldoet.
- 15 De eerste situatie waarin het verblijfsrecht volgens verweerder kan worden verlengd, is de in artikel 62, lid 3, OUG nr. 194/2002 bedoelde situatie waarin partners samen kinderen hebben, hetgeen niet het geval is voor verzoekster en haar partner.
- 16 De tweede situatie die volgens verweerder voor verzoekster had kunnen gelden, is die van artikel 62, lid 3², OUG nr. 194/2002, dat vereist dat de partners als ingezetenen in een andere lidstaat zijn ingeschreven, maar verzoekster heeft dat niet aangetoond.

Relevante wettelijke bepalingen

A. Bepalingen van nationaal recht

- 17 OUG nr. 194/2002 bepaalt:

Artikel 50

(1) Vreemdelingen die Roemenië zijn binnengekomen op grond van een visum voor verblijf van langere duur, alsmede vreemdelingen die zijn vrijgesteld van de visumplicht voor verblijf van langere duur, kunnen hun tijdelijke verblijfsrecht door de Inspectoratul General pentru Imigrări (algemene inspectie immigratie, Roemenië; hierna: „inspectie”) of de regionale kantoren daarvan laten verlengen onder de in deze afdeling vastgestelde voorwaarden.

(2) Het recht op tijdelijk verblijf in Roemenië kan met perioden van maximaal een jaar worden verlengd, mits:

(i) aan de in deze afdeling gestelde algemene voorwaarden is voldaan, alsmede aan de bijzondere voorwaarden voor de verlenging van het verblijfsrecht, afhankelijk van het doel waarvoor deze is aangevraagd.

Artikel 62

(3) Het verblijfsrecht van vreemdelingen die familielid zijn van een Roemeense staatsburger kan worden verlengd indien de Roemeense staatsburger zijn wettelijke woon- of verblijfplaats in Roemenië heeft, mits:

b) in het geval van partners:

(i) de vreemdeling de geboorteakte van zijn kind overlegt;

(3²) Het verblijfsrecht van vreemdelingen die familielid zijn van een Roemeens staatsburger en die als zodanig zijn ingeschreven met een verblijfsrecht in een andere lidstaat, kan worden verlengd indien:

b) de vreemdeling bij het indienen van de aanvraag de volgende documenten overlegt:

(iii) documenten waaruit blijkt dat hij met een verblijfsrecht in een andere lidstaat was ingeschreven als familielid van een Roemeens staatsburger;

Artikel 81

(2) De [inspectie] stelt in de volgende situaties vast dat het verblijf van vreemdelingen illegaal is:

c) de vreemdeling voldoet niet of niet langer aan de in artikel 6 van de Schengengrenscore vastgestelde toegangsvoorwaarden of de in deze noodverordening vastgestelde voorwaarden voor toegang en/of verblijf;

Artikel 83

(1) Het terugkeerbesluit is de administratieve handeling waarbij de [inspectie] vaststelt dat het verblijf van de vreemdeling op het grondgebied van Roemenië illegaal is en zij hem een terugkeerverplichting oplegt met daarbij de termijn voor vrijwillig vertrek.

Artikel 85

(1) Tegen het in artikel 83, lid 1, bedoelde terugkeerbesluit kan binnen tien dagen na de datum van kennisgeving beroep worden ingesteld bij de curte de apel (gerecht) van het rechtsgebied waar het kantoor van de [inspectie] die het terugkeerbesluit heeft uitgevaardigd, zich bevindt. Die rechterlijke instantie beslist hierop binnen 30 dagen na de datum waarop het beroep is ingesteld. Tegen de beslissing van de rechter kan niet worden opgekomen.

(3) De in de leden 1 en 2 bedoelde beroepen schorten de tenuitvoerlegging van de terugkeerverplichting op. In het geval van vreemdelingen die om de uitvaardiging van een terugkeerbesluit verzoeken voordat is vastgesteld dat zij illegaal verblijven of in het geval van ongewenst verklaarde vreemdelingen, schorten de in de leden 1 en 2 bedoelde beroepen de tenuitvoerlegging van de terugkeerverplichting niet op.

Artikel 88

(1) Vreemdelingen tegen wie een terugkeerbesluit als bedoeld in artikel 83, lid 1, is uitgevaardigd, kunnen altijd binnen de termijn voor vrijwillig vertrek vrijwillig aan de terugkeerverplichting voldoen.

(3) De termijn voor vrijwillig vertrek bedraagt 30 dagen vanaf de kennisgeving van het terugkeerbesluit voor:

b) vreemdelingen van wie het tijdelijk verblijfsrecht is ingetrokken of ten aanzien van wie de verlenging van dit recht is geweigerd;

- 18 Legea nr. 287/2009 privind Codul civil (wet nr. 287/2009 houdende het burgerlijk wetboek) bepaalt:

Artikel 259

(1) Het huwelijk is de vrijwillig en onder de in de wet bepaalde voorwaarden aangegane verbintenis tussen een man en een vrouw.

(2) Mannen en vrouwen hebben het recht te huwen teneinde een gezin te stichten.

Artikel 277

(1) Het huwelijk tussen personen van hetzelfde geslacht is verboden.

(2) Door Roemeense of buitenlandse onderdanen in het buitenland gesloten huwelijken tussen personen van hetzelfde geslacht worden in Roemenië niet erkend.

[...]

(4) De wetbepalingen betreffende het vrije verkeer van personen in Roemenië voor onderdanen van EU- en EER-lidstaten blijven van toepassing.

- 19 Bij beslissing nr. 534/2018 heeft de Curte Constituțională a României (grondwettelijk hof, Roemenië) als volgt geoordeeld:

De exceptie van ongrondwettigheid wordt toegewezen en artikel 277, leden 2 en 4, van het burgerlijk wetboek wordt grondwettig verklaard voor zover op grond daarvan aan echtgenoten – burgers van lidstaten van de Europese Unie en/of burgers van derde staten – in huwelijken tussen personen van hetzelfde geslacht die in een lidstaat van de Europese Unie zijn gesloten, onder de door het Unierecht gestelde voorwaarden een verblijfsrecht op Roemeens grondgebied kan worden toegekend.

B. Unierecht

- 20 Artikel 21, lid 1, VWEU bepaalt: Iedere burger van de Unie heeft het recht vrij op het grondgebied van de lidstaten te reizen en te verblijven, onder voorbehoud van de beperkingen en voorwaarden die bij de Verdragen en de bepalingen ter uitvoering daarvan zijn vastgesteld.

Motivering van het verzoek om een prejudiciële beslissing

- 21 De verwijzende rechter is van oordeel dat moet worden nagegaan of artikel 21, lid 1, VWEU in een situatie waarin een Unieburger gebruik heeft gemaakt van zijn recht van vrij verkeer door zich naar een andere lidstaat te begeven dan die waarvan hij de nationaliteit bezit, en aldaar naar Italiaans recht een geregistreerd partnerschap is aangegaan met een derdelander van hetzelfde geslacht, aldus moet worden uitgelegd dat het eraan in de weg staat dat de autoriteiten van de lidstaat waarvan de Unieburger de nationaliteit bezit, weigeren om aan de derdelander een verblijfsrecht op het grondgebied van die lidstaat toe te kennen op grond dat het recht van die lidstaat een geregistreerd partnerschap tussen personen van hetzelfde geslacht niet erkent.
- 22 Meer bepaald is de verwijzende rechter van mening dat de feitelijke en juridische situatie in de onderhavige zaak twee verschillen vertoont met die in zaak C-673/16 [Coman e.a.], ECLI:EU:C:2018:385, en wenst hij te vernemen of die verschillen kunnen leiden tot een andere uitlegging van artikel 21, lid 1, VWEU dan die in die zaak, dan wel of die verschillen juridisch niet relevant zijn.
- 23 De verwijzende rechter stelt vast dat een eerste verschil ligt in het feit dat er in zaak C-673/16 [Coman e.a.], ECLI:EU:C:2018:385, een huwelijk was gesloten tussen personen van hetzelfde geslacht, terwijl in de onderhavige zaak verzoekster en haar partner een geregistreerd partnerschap hebben gesloten.
- 24 Het tweede verschil is dat in zaak C-673/16 [Coman e.a.], ECLI:EU:C:2018:385, de twee echtgenoten voordien een verblijfplaats hadden gevestigd in een andere lidstaat dan de lidstaat van bestemming, terwijl verzoekster en degene met wie zij een geregistreerd partnerschap heeft gesloten in casu geen verblijfplaats hadden gevestigd in de lidstaat waar het geregistreerd partnerschap is gesloten of in een andere lidstaat.
- 25 De verwijzende rechter wijst erop dat uit de gegevens in het dossier blijkt dat Roemenië de eerste lidstaat is waar verzoekster, een Britse staatsburger met gewone verblijfplaats in Australië, na het sluiten van het geregistreerd partnerschap gedurende een periode van 90 dagen met haar partner heeft gewoond.
- 26 Voorts geeft deze rechter aan dat de gemachtigde vertegenwoordigers van verzoekster voor de rechter hebben bevestigd dat [FV en GH] naar Italië zijn gereisd met als doel het geregistreerd partnerschap te sluiten op grond dat de wetgeving van die lidstaat een geregistreerd partnerschap tussen personen van hetzelfde geslacht toestaat, terwijl de Roemeense wet een dergelijke of soortgelijke rechtsfiguur voor personen van hetzelfde geslacht niet kent.
- 27 De verwijzende rechter stelt vast dat verzoekster en haar partner, een Roemeens staatsburger, niettemin gebruik hebben gemaakt van het recht op vrij verkeer van een Roemeens staatsburger, als Unieburger, om naar een andere lidstaat te reizen, namelijk Italië, waar het sluiten van een geregistreerd partnerschap tussen

personen van hetzelfde geslacht is toegestaan, een rechtshandeling die in Roemenië niet kon worden verricht.

- 28 De verwijzende rechter is van mening dat het aan het Hof van Justitie van de Europese Unie staat om op te helderen of in die omstandigheden verzoeksters verblijfsrecht in Roemenië als familielid van een Roemeens staatsburger kan worden erkend.
- 29 De verwijzende rechter stelt vast dat verzoekster en haar partner, indien zij geen personen van hetzelfde geslacht zouden zijn geweest, in Roemenië een huwelijk hadden kunnen sluiten, in welk geval er geen gronden zouden zijn geweest om de verlenging van verzoeksters verblijfsrecht in Roemenië te weigeren.
- 30 De uitkomst van het onderhavige geding hangt af van het antwoord op de prejudiciële vraag, aangezien, indien het Hof van Justitie van de Europese Unie zou oordelen dat het relevant is dat verzoekster voorheen geen verblijfsrecht in een andere lidstaat had of dat verzoekster en haar partner geen huwelijk maar een geregistreerd partnerschap hebben gesloten, de uitlegging van artikel 21, lid 1, VWEU van invloed kan zijn op de wijze waarop het nationale recht wordt toegepast in het licht van het beginsel van voorrang van het Unierecht.
- 31 De verwijzende rechter is van mening dat artikel 21, lid 1, VWEU bij gebreke van een daadwerkelijk verblijf van een Unieburger in een andere lidstaat dan die waarvan hij de nationaliteit bezit, niet vereist dat een afgeleid verblijfsrecht wordt toegekend aan het familielid van deze burger dat derdelander is.

[OMISSIS]